

тътъ си не бѣхъ видѣлъ отъ този старецъ!
Богъ дя мя прости, но чини ми ся, чи той
има дяволтъ въ сърдцето си.

Грабчо.

Какво, бре, бжбрешъ тамъ подъ зж-
бытъ си?

Стрѣлчо.

Какво съмь ти сторилъ та мя пждишъ
тъй?

Грабчо.

Какво ми си сторилъ? Я виждь! чи ни-
мь тебъ ще дамъ азъ смѣтка за какво ми
си сторилъ или не? Махнися скоро, ти
казвамъ, ако не щешъ да зема дървото....

Стрѣлчо.

Какво съмь ти сторилъ, *джанжмъ*?

Грабчо.

Сторилъ ми си това, чи искамъ да ся
махнешъ, чуешъ ли?

Стрѣлчо.

Сынъ ви, господень Славчо, ми е запо-
вѣдалъ да го чакамъ тука.

Грабчо.

Иди та го чакай вѣнъ, по улицытъ; не
тя щж тука въ кжщата си, да стоишъ
правъ като колъ, да съгледдашъ всичко,
и отъ всичко да искашъ да ся ползувашъ..
Не щж да имамъ везденъ предъ очитѣ си
единъ съгледатель, единъ *шпiонинъ*, единъ